

234.
25

QUÆSTIONES

D V B I A E.

EX VNIVERSA FEV.

DORUM MATERIA, HINC

INDE DE PROMPTAE,

atque decisæ.

Q V A S

Divinâ Favente Clementiâ

PUBLICI EXERCITIJ GRATIA,

DISCUTIENDAS, SUB PRAESIDIO CLA-

RISSIMI, ATQUE CONSULTISSIMI VIRI DO-

mini Joannis Michaëlis Beutheri, J. U. D. Professoris pan-

dectarum apud Argentoratenses Celeberrimi, & pro tem-

pore Decani Academiae Spectatissimi, præceptoris

sui omni observantiâ colendissimi.

Proponit

JOANNES KNAFELIUS CRAIN-

burgensis Carniolanus, Jurium Studiosus,

M E N S E O C T O B R I.

✠ (:) ✠

✠

A R G E N T I N A E,

Typis exscripsit Joannes Carolus.

Anno M. DC. XII.

RES

ILLUSTRIBUS AC GENEROSIS
DOMINIS, DN. STEPHANO GENEROSIS-
SIMAE ATQUE ANTIQUISSIMAE URSINO-
RUM FAMILIÆ COMITI DE BLAGAI, &c. ET DN.
JOANNI JOSEPHO, DN. CAROLO. DN. INNOCEN-
TIO, Lib. Baronibus in Egg & Hungersbach. &c.
fratribus germanis.

DOMINIS MEIS CLEMENTIBVS. S. P. D.

I qua Illustris ac Generosi Domini, Dn. mei Clementes, toto Jure civili materia, quo non solum laude atq; commendatione digna videatur, sed etiam summe utilis & frequens sit, minus postremam esse Feudorum materiam, ipsa experientia rerum magistra testis est. Cuius rei praclara utilitate accensus, aliquot ex universa materia Feudali quaestiones dubias congeffi & publici exercitij gratia sub praesidio Clarissimi atq; Consultis. Viri Dn. Ioannis Michaelis Beutheri I. V. D. examinandas proposui easq; V. V. D. Illust: Dominat: Dn. mei elementibus consecrare ac offerre volui. Ansam mihi imprimi dedit. Illustr: ac Gener: Dn. Comes, praclara Illustr: ac Gener: Dn. Dn. STEPHANI URSINI Patris Vest: Gen: pie placideq; defuncti erga universam Provinciam Carniolanam merito, facinora erga communem Christiani nominis pestem heroica, cui animose fortiterq; sapius sese opposuit: viusdem saepe mucrones resecat: vinculis manus prohibuit: a vastatione agro defendit: a rapinis bona, ab incendijis tecta, ab invasione patriam tutatus fuit: Tandem Anno 1598. cum paucis Carolopolitanis prope Carolopolin pugnans, mortem gloriosam post innumera illata lathalia vulnera oppeteret, quam tyranno immani sese dedere, aut turpi sibi fuga consulere maluit: ut & tot in me celebratum a Vest: Gener: Domina Matre, Dn. mei elementibus beneficiorum humiliter recordatio: Nec non Vu. Ill. ac Gener: Dominat: Dn. Parentis Nicolai Lib. Baronis in Egg & Hungerspach, &c. Domini mei Clementis, susceptoris sacri Lavacri mei Colendissimi; in Patrem meum p. m. singularis clementia, qua illum persecutus est. Quapropter ne tritum illud proverbium, ingratum si dixeris omnia vitia dixeris, radices in me ageret, sapius optavi dari mihi occasionem, qua eadem me grato animo agnoscere, venerari, & ad omnia humilitatis, observantia, obedientia officia, Ill: Vu. familia obligatus esse, testatum redderem. Quod facio alacriori animo propter singulare praestantia atq; Nobilitate Viri Dn. Ioannis Lebkücheri animi dexterositatem, studiorum & morum V: V: Dominat. Inspectoris diligentissimi ac cunctorum procuratoris fidelissimi, amici, fautoris, atq; patroni mei semper honorandi. Itaq; hoc levidense Tyrocinium feudale Illustr: & Gener: Domini Dn. mei Clementes hilaris ac Clementi vestra benevolentia complecti, obnixè rogam, haud dedignemini. Valet. Protectioni Divina commendati, Argentina ex Musaeo meo XIII. Calendarum Novemb. Anno recuperata salutis, M. DC. XII.

Illust: VVVV. Generos:
Subjectissimus.

Joann: Knafelius.

Q U Æ S T I O

I.

Via de feudis per quaestiones varias ac dubias aliquid tractare constituimus, videamus primò Unde feuda originem suam traxerint? Et nos rejectis opinionibus aliorum; rectà à Longobardis illa deducimus, securi perea quæ rectè notat *Aluarot. in prooem. Feud. n. 42. Ifern. Afflict. ibid. Laudens. c. 7. n. 24. Clar: in S. feudum, quæst. 1. Hottom: diss. Feud. c. 1. & 2. Duar. in Comment. Feud. c. 3. n. 4. alijs, ex recentioribus complures, Obrecht. disput. Feud. 1. cap. 2.*

2. Consuetudines feudales à privato congestas atque compositas esse dubitationis non est: Quæritur autem, Utrùm solum à Gerharo Nigro, An verò ab Oberto de Orto conscripte sint? Nos quin negativam amplectamur non abhorremus: & dicimus progressu temporis alia quoque ab alijs addita fuisse. *Arguit. tit. 6. ubi etiam Philiberti cujusdam mentio fit. 25. 28. 30. 32. 34. 36. & t. t. 51. lib. 2. Feud. Item t. 19. 21. cum seqq. lib. 1. Feud. verbo Sancimus, quod proprium est Imperatorum. Et Odofred. in Auth. cassas C. de SS. Eccles.*

3. Utrùm jus Feudale etiam summos Principes liget? *A. per. c. unic. de nat: feud. 1. F. 7. & c. unico. 2. F. 100. Si quem contra-ctum jnierunt feudalem, c. 1. extra de probat. Bald. in d. c. unico, de nat. feud: iacobin. in tractatu feud. verbo, princeps pedemontium, n. 42. Alioquin princeps sicuti legibus civilibus de plenitudine potestatis solutus est: ita etiam jure feudali non videtur obstrictus: in dubio tamen præsumitur jure communi, adeoque & hoc jure uti velle, per S. fin. Instit. quib. mod. testam. Infirm. & l. 4. C. de LL. fac. sexr. in tit. 1. F. 1.*

4. An feudum à fide derivetur? *A. c. un. in f. per quos fiat. Invest.*

Invest. 2. F. 3. not. Duar. d. c. 2. n. 3. Hostiens. in sum. tit. de feud. §. unde dicitur. Schneid. in Epitom. feud. p. 2. n. 20.

5. An feudum verè Ligium præter Imperatorem alius princeps recognoscens adhuc superiorem concedere possit? N. per cap. satis bene. 2. F. 52. repetitum in t. 93. & t. 99. eodem lib. 2. not. Bald. in 7. divis. Rebuff. in 10. divis. Duar. c. 4. n. 12. & seqq.

6. Hanc excipit alia quæstio, Utrùm quis duorum aut plurium vasallus absolutè ligius esse possit? N. per. d. c. satis bene. d. t. 52. item d. t. 99. gl. singul. in cap. pastoralis, de Re jud. Bald. d. divis 7. Iacobin. in verb. in feudum, n. 19. Et ne quidem consuetudine id effici posse quin affirmemus movet nos sententia Dn. Obreck. disp. feud. 1. c. 5. th. 210. & seqq. Vult. 1. F. 8. n. 21.

7. Utrùm feuda cameræ & cavenæ in heredes transeant & perpetua sint; an verò morte dantis vel accipientis extinguantur? ut Affirmantibus adstipulemur, maximè si id pacto dictum vel consuetudine longaque possessione introductum sit, ut pulchrè notat Rebuff. in divis. 11. fac. text. bonus, in cap. si verò 2. F. 2. Juris nos movet ratio: Nisi merè gratuita sint cameræ vel cavenæ feuda, c. unico, in f. quis dicat. dux. vel march. 2. F. 10. aut pro mercede temporalis officij data, c. unic. de feud. guard. 1. F. 2. & 2. F. 8. & 64. Tum enim similima sunt Feudis guardiæ & galdia, quæ etiam extra omne dubium personalissima sunt. c. 1. de feud. guard. lib. 1. F. 2. ubi comm. Feudista.

8. Utrùm feuda Ecclesiastica in foeminas sint transitoria, Juxta tritum, Der frumme Stabschleuss niemandt auß? certerè nisi id specialiter dictum sit, vel consuetudo ferat, textus & rationes nos ab affirmantibus avocant. c. 1. §. hoc autem notandum. de his qui feud. dare poss. 1. F. 1. & c. 1. §. filia. de success. feud. 1. F. 8.

9. Si quis quibusdam tantum, aut nullis agnatis consentientibus, Domino vetus feudum refutaverit, deinde is qui refutavit, de eodem feudo rursus investitur, Quæritur Utrùm tale feudum novum sit? Respectu investiti & eorum qui cessione consenserunt novum est: respectu verò reliquorum agnatorum feudi antiqui naturam retinet, c. unic. cum gloss.

gloss. ult. de eo qui finem. fec. agn. 2. F. 49. Schneid. p. 2. c. 3. n. 59. Rosenth. 230.
c. 9. q. 52. n. 3. & 4. & q. 67. n. 7.

10. An paternum feudum dici illud possit, quod à quibuscunq; parentibus seu majoribus nostris acquisitum est?

A. *c. 1. vers. paternum, 2. F. 50.*

11. Si feudum novum concedatur jure feudi antiqui, Nach Art und Eigenschafft eines rechren alten Stammlehen Guts/ An hoc feudum novum sit? A. *per d. tit. 49. lib. 2. F. & cap. unic. tit. 18. d. lib. 2. F.*

12. An feudo nobili naturâ vis nobilitandi insit? N. Sed ex accidenti, tanquam medio cui hanc vim nobilitandi tribuit Princeps, seu consuetudo ob longissimam nimirum ejusmodi feudi Nobilis possessionem. *c. 1. quis dic. dux. vel march. 2. F. 10. & in pr. c. de pace tenend. inter subdit. 2. F. 53. Bald. Raven. ibid. Zas. part. 2. in epitom. feud. n. 5. Tyraq. in tractat. Nobilit. c. 7. n. 14.*

13. Utrum feudum pignoratitium quovis tempore nõ obstante aliqua præscriptione, redimi possit? A. maxime si redemptio hæc termino nullo certo præclusa sit: *fac. c. unic. 5. præterea. tit. 40. lib. 2. F.*

14. Nùm feuda Advocatię quę superiorẽ recognoscentes protectoribus & defensoribus suis, ihrẽ Schuz vñ Schirne oder Vogthey Herrn/ pro tutela dare solent, suâ naturâ & regulariter annua sint? Annalia & personalissima esse putamus, *per c. unic. tit. 2. F. 1. & ibi Comm. Feudista.* Quin & pacto aut consuetudine loci hæc natura mutari possit, non negamus, per ea quæ notat *Rebuff. d. divis. 11. & c. 1. S. Quicumq; advocatiam 2. F. 27. & c. 2. de rebus Eccles. non alien. in 6. c. 12. extra de penis.*

15. Feudum concedere possunt omnes quibus permissum est: Quæritur, An foemina novi feudi investituram facere possit? Et olim quidem non potuerunt id foeminae: demùm tamen benigniùs receptum fuit: *c. 1. S. foemina, 2. F. 3. & c. unic. de invest. vet. & novi benefic. 2. F. 91. fac. pr. tit. 1. lib. 1. F. ibi, Abbatissa.*

16. Feuda dare possunt tam nobiles, quàm ignobiles sive plebei: Quæstio est de Rustico? Quem itidem admittimus,

A. 3. per

per c. 1. §. qui verò à principe, tit. 10. F. 2. Iacob. d. loc. n. 24. Schurff. conf. 63. Cent. 1. Hartm. Hartm. Tit. de feud. obs. 6. Et cum quilibet sit rerum suarum moderator & arbiter, l. in re mandati. C. mandati. Nec tamen indiscretè adeò hoc quis acceptet: Consuetudini cujusq; loci potiùs id relinquimus.

17. Seculares feudum dare posse extra dubitationis aleam est: movetur quæstio, De clericis, An illi feudum dare possint? A. Modò antiquitùs eorum consuetudo fuerit feudum dare, c. 1. de his qui feud. dare poss. 1. F. 1. c. unic. de natura Feudi. 1. F. 8. Quin autem sua propria bona etiam sine ullis aliis solennitatibus infeudare possint clerici nihil vetat, t. 1. 35. lib. 2. F. & ibi, Comm. omnes, not. Curt. p. 2. de feud. cleric. quæst. 22.

18. Hinc Quæritur, Quot actus ad ejusmodi consuetudinem introducendam requirantur? Ingentes sunt opinionum fluctus, qui ad nubes usque exæstuant, Nos cum in jure certò id definitum non sit, arbitrio judicis illud committimus: ad minimum tamen binam infeudationem desideramus, & tempus 40. annorum, per. not. Belus. Ifern. Aluarot. n. 12. Afflict. nu. 17. d. t. 1. lib. 1. F. Ias. conf. 115. vol. 2. Zas. part. 5 n. 52. fac. c. ad aures & c. de quarta, extr. de præscript. vide Rosenth. in Synops. Feud. c. 4. concl. 45. & seqq.

19. Si Episcopus cuiquam rem suæ diœceseos in feudum concesserit, & Papa postmodum alteri eandem concedat, utra concessio, priorne? an posterior firmior subsistat? De jure prior. Nam de facto non loquimur, arg. c. 1. de sponsal.

20. De Monacho quoque dubitatur, An & ille feudum dare possit? Cum per se nulla bona habeat, utiq; feuda non magis quam servus dat, per ea qua notat Everhard. in Top. loco à servo ad Monachū.

21. Nùm procurator cum libera, qui aliàs investituram nomine domini facere valet, c. 1. §. sed utrum ipse vel alius 3. F. 2. Idem etiam de novo feudum dare sine speciali mandato possit? N. notat Schneid. p. 3. n. 87. & seq. Zas. d. parte 5 n. 41. per. l. 63. ff. de procurat. l. 11. §. fin. ff. de pignorat. act.

22. An infans, pupillus, minor, filiusfamiliàs, prodigus,

bus, furiosus, feuda dare possint? Nos à partibus negan-
tium stabimus: præsertim quâ novum feudum respicimus, d. c.
1. S. novi verò, tit. 3. lib. 2. F. Schn. p. 3. n. 83. Zaf. d. p. 5. n. 39. Hann. lib. 1.
6. 5. Ardiz. c. 12. Secùs nonnihil si de antiqui renovatione agitur,
d. 1. 3. S. novi verò, ubi Ifern.

23. Quippè pupillus & minor etiam sine autoritate
atque consensu Tutoris vel curatoris sui antiquum feu-
dum licitè renovare potest. per. d. c. 1. 1. 3. lib. 2. F. modò uterque
intellectum habeat, Zaf. d. p. 5. n. 37. Sylvan. de Recogn. feud. quest. 56. Mont.
lib. 2. F. c. 2.

24. An surdus & mutus simul, feudum dare possit?
N. Si à natura simul utrumq; vitium hauserit: per identitatem & reciproca-
tionem eorum qua tenet Zaf. part. 8. n. 68.

25. Majorennis quin possit feudum acquirere non dubita-
tur: De Minore altercatur? Nos asserimus, per ea quæ no-
tat Ifern. & Aluarot. d. 1. 3. S. personam, lib. 2. F. Zaf. d. p. 5. n. 66. Schn.
d. p. 3. n. 98. Blanc. lib. 1. c. 5. Hanner. lib. 1. c. 6.

26. An feuda accipere possint. 1. Hæretici, verè tales, non
qui pro hæreticis indictâ causâ calumniantur. 2. Excommunicati.
3. proscripti banno Imperij: 4. Rei læsæ Majest. 5. In-
fames? N. per Sylvan. de feud. recogn. quest. 99. 100. 103. & 104. Blanc.
lib. 1. F. c. 5. n. 11. Ceyl. lib. 2. de pace pub. c. 14. l. Manichæos, junctâ Aurb.
Credentes C. de hæretic.

27. Feudum consistere in rebus soli, textus est in c. unic. in f.
2. F. 1. Sed quæstio movetur Annè in pecunia quoque ipsa
numerata? N. de jure Comm. feud. Et quatenus pecunia res
absolutè mobilis computatur, per d. 9. 2. tit. 1. lib. 2. F. Vbi Baro
Schenck. VVesemb. c. 7. Schurff. Conf. 11. & 12. cent. 1. Ex consuetudine
tamè in nonnullis Germaniæ provincijs receptâ, per imitatio-
nem Juris Comm. fieri id posse, refert Cothman. conf. 48. n. 17.
& mult. seqq.

28. An res Ecclesiasticæ in feudum nunquam datæ, à
prælato absq; consensu capituli concedi possint? N. c. 1. &
ibi gloss. bon. in verb. feudum dare, 1. F. 1. & c. 1. in. pr. 2. F. 3. c. 5. extra de
rebus Eccles. non alien.
29. An

125
29. An praelatus pro arbitrio possit rem ad Ecclesiam reversam incorporare Ecclesiae bonis, vel de novo alij in feudum concedere? Et caeteris paribus *Affirmativam uti vel riorum amplectimur, per Zasium d. p. 5. n. 49. 50. 51. Schneid. d. p. 3. n. 24. 33. 42. 45. 46. 48.*

30. An Imperator seu supremus princeps Respublicas quae sunt Imperij, in feudum dare possit? A. Hac tamen adhibita limitatione, ne Imperio in grave detrimentum cedat infeudatio, per *Zas. part. 2. n. 2. & p. 5. n. 15. & 17. Iacobin. in verbo princeps, n. 4. Fulgos. Conf. 143.*

31. Fundo in feudum concessio, an & ea, quae in eo perpetui usus causa sunt, ut boues, vaccae, oves, & reliqua animalia tam ad laborandum quam stercorandum agrum destinata, intelligantur concessa? A. *arg. l. 17. §. Labeo. ff. de action. empti. Rosenth. in Synops. feud. c. 4. concl. 5.*

32. An agro vel fundo infeudato, fructus pendentes, tanquam inhaerentes solo, veniant? A. *per l. 44. ff. de R. V. Sonsb. p. 8. Schneid. p. 2. n. 31. & seqq. Rosenth. in Synops. c. 4. concl. 2. in f. Zas. p. 4. n. 2. & 4.*

33. An annui redditus in feudum dari possint? A. *arg. c. 1. in fin. 2. F. 1. l. ult. §. Iubemus C. de SS. Eccl. Schneid. d. p. 2. n. 38. VVesemb. de feud. c. 5. Geyl. lib. 2. obs. 10. Montan. lib. 2. F. c. 3. Zas. d. p. 4. n. 8.*

34. An servitutes, jura venandi, aucupandi, piscandi, caedendi ligna, lapidem, in feudum concedi possint? A. *Cum Rosenth. in Synops. c. 4. concl. 2. n. 2. Borch. c. 6. n. 17. Geyl. d. lib. 2. obs. 11. VVesemb. d. c. 7. Zas. d. part. 4. n. 2.*

35. An feudum in rebus mobilibus & quae mobilibus annumerantur, sub cautione, quasi ususfructus constitui possit? N. *Cum Rosenth. d. c. 4. concl. 9. Hottom. ad S. sciendum, tit. 1. lib. 2. F.*

36. Investitura seu investiendi actus, die *Belehnung*/ An sit contractus? Quæritur. A. *per cap. unic. in fine. qui success. feud. dare ten: 1. F. 3.*

37. Hinc Spinosa movetur Quæstio, Si de feudo ipso jure
ad

ad dominum reverso, denuò vasallus vel ejus agnati investiantur, nova nè an renovata investitura dicatur? *Post. Affirm. per l. 4. S. fin. & l. 5. ff. precario.*

38. Nùm illa divisio, quâ investitura in propriam & abusivam dividitur, sit verissima? *A. per cap. un. in pr. quid sit Invest. 2. F. 2. et ibi Communiter Feudista. Ferrar. in form. libell. quo agitur ad revocat. feud. ad verb. Investivit. Zas. p. 6. n. 2.*

39. An investitura per procuratorem speciale mandatum ad hoc non habentem fieri possit? *A. præsertim quoad vetus feudum renovandum, & modò dominus hunc actum ratum habueris, per cap. Ratihabitio. de R. I. in 6.*

40. An feuda Imperialia per procuratorem conferri queant? *N. Aurea Bulla Carol. IV. tit. 6. Cujac. 1. F. tit. 21.*

41. An Dominus, maximè Laicus, aliquem de feudo nondum aperto investire possit? *A. modò id faciat sub conditione, quæ dicitur expectativa, per c. si de feudo def. contr. S. moribus 2. F. 26. & 35. facit. t. 3. & 9. in pr. ubi Comm. feudista, 1. F. Geyl. 2. obs. 155. n. 1. & 2.*

42. Si plures expectativam, & in æchens Expectantz oder anwartung acceperint, uter alteri præferendus? plerumque qui primus possessionem nactus est: *per gloss. in S. si facta, & ibidem Alvaros. tit. 26. lib. 2. F. Myns: cent. 4. obs. 61. Rosenth: in synops. feud. c. 6. conclus. 9. & 10. Clar. d. S. feudum, quest. 26. n. 2. text. not. in c. 1. ut lite pendent. cum gloss: ibid.*

43. Si investitus prædicto modo vasallum possessorem morte antevertat; An spes hæc ad hæredes transitoria sit? An verò legati instar morte protinùs evanescat? prius Affirmamus, *per c. 1. qui success. teneantur, 1. F. 9. l. 13. & l. fin. C. de contrahend. stipulat. Clar. d. S. feudum, quest. 26. Et præsertim si etiam hæredes simul hanc expectativam acceperint, vel concessio à Principe facta sit, quæ semper habetur pro Reali non personali, per Specul. in tit. de Instrum. edit. S. Nunc autem videndum, vers. sic dubium est. Tyraq: de Nobilitat. c. 39. n. 53.*

44. An in nova investitura etiam extranei præter pares
B testes

85 testes esse possint? N. c. unic. 2. F. 2. & 1. 32. 58.

45. An in feudo Ecclesiastico pares & extranei testes esse possint? A. per. c. unic. vers. hac omnia. 1. F. 26.

46. An femina in feudo testis esse possit? N. per ca. unic. circa fin. qui test. sunt necess. 2. F. 32.

47. An ad scripturam investiturę conficiendam de necessitate pares requirantur? A. d. c. unic. in pr. qui test. sunt nec. 2. F. 32. in pr. tit. 2. lib. 2. F. vide Rosenth. in Synops. c. 6. concl. 112.

48. Si duo de feudo investiti fuerint, quis alteri præferendus, ille nē qui primò investituram acceperit? an verò ille cui feudum traditum est? Posterior. per l. 9. §. si duobus ff. de publ. in Rem act: c. visis, 16. quast. 2. Myns. cent. 4. obs. 6. Hanner: lib. 1. F. c. 7. Schurff. cons. 53. n. 7. cent. 1.

49. An tale pactum in feudo subsistere possit, ne fidelitas præstetur? Si turpitudinem in se habeat, negamus. per Bald. in c. 1. & ibi Laudens. n. 8. t. 2. lib. 1. F. las. in pralud. feud. n. 29. Iacobin. in verb. qui quidem Investiti. n. 71.

50. An sic pacisci liceat: Ne ullum servitium præstetur, velut annum loco servitiorum detur? A. per. c. 1. §. præterea, 2. F. 2. not. Iacob. ad verb. qui quidem Investiti, n. 23. & 72.

51. An tale pactum valeat, ut liberis primi matrimonij duntaxat, vel contra his rejectis secundi, succedere permittatur? A. c. unico, de filiis nat. ex matrim. ad morganat. t. 29. lib. 2. F. & §. filij, lib. 2. F. 26.

52. An pactum legis Commissorię in feudo locum habeat? N. c. unic. & ibi Bald. Laudens: n. 4. Aluarot. n. 2. de feudo dato in vicem l. Commiss. tit. 27. lib. 1. F. Blanc. lib. 1. F. c. 3. n. 49.

53. An tale pactum valeat, nē quis feudo ob feloniam cadat? N. arg. l. 7. §. 7. ff. de pact. notat Bald. in c. 1. t. 2. lib. 1. F. Rosenth. c. 6. concl. 33.

54. Controversum olim fuit, Utrū investitura præcedat fidelitatem: an verò hæc illam eliciat? Decisionem exhibent c. un. quid præced. deb. 2. F. 4. cum seq. & c. un. in fine, De nova fidelit. 2. F. 7. Hottom. diss. feud. c. 23.

55. In

55. Investitura facta, consequens est ut vasallus juret. Quæritur. An etiam in aliena persona, procuratoria sc: fidelitatem jurare possit? A. modò speciale mandatum habeat. c. un. §. sed utrum, per quos fiat investit. 2. F. 3. Quod & de omnibus alijs Juramentis in animam principalis præstandis receptum est: Rosenth. in Synops. c. 6. conclus. 63.

56. Præstandum autem esse juramentum fidelitatis ipsi investienti, sive dominus sive procurator sit, in confessio est, d. §. utrum, tit. per quos fiat Invest. 3. lib. 2. F. Quæstio tamen movetur. Solinè, an etiam filio ejus, domino vivente? prius Aff. Mozz. de subst. feud. n. 13. Quamvis hodiè contrarium, præsertim apud Principes introductum videamus.

57. An Dominus facta investiturâ & fidelitate subsequatâ, omnimodò ad traditionem cogi possit? A. Si modò tradendi facultatem habuerit, c. un. §. si facta, 2. F. 26. & §. 1. de forma fidelit. Myns. d. cent. 4. obs. 61. n. 7. & seqq. Clar. d. quæst. 26. Geyl. 2. obs. 52. n. 14. Blanc. d. lib. 1. F. c. 3. n. 50.

58. Si ante traditionem factam feloniam committatur, relevabit nè dominum à traditione? In notoria Affirm: arg. c. 1. §. in super, & ibi gloss. bona ad verb: dominum offenderit. 2. F. 55. secùs si indaginem requirat. Rosenth. in synops. concl. 14. c. 6.

59. Si vasallus rem aliquam ut feudum per 30. annos possederit, & domino servitiù exhibuerit, an præscriptionis beneficio se tueri possit? A. per c. 1. §. 4. si quis per 30. annos, & ibidem Bald. Borch. c. 7. n. 12. si de feudo def. contr. 2. F. 26. Duar. in tract. feud. c. 16. n. 5. Geyl. 2. obs. 68. n. 5.

60. Requiritur nè bona fides ad præscriptionē 30. an: ? A. Ex æquitate juris Canonici, c. possessor. c. vigilanti, c. fin. extra. de prescript. Et receptâ consuetudine, Rosenth. in Synops. feudal. c. 6. concl. 142. Myns. cent. 4. obs. 6. Geyl. lib. 2. obs. 18. n. 2. Aliàs de jure civili in hujusmodi præscriptione bona fides non exigitur, l. 3. sum l. seqq. C. de prescript. 30. vel. 40. ann.

61. An in feudo tali conceptione verborum, pro se & heredibus quibuscumque succedentibus, concessio, Zum

B 2 Rechten

125

Rechten Erbzeiten / für Erben vnd Erbnehmen / filia cum filiis æqualiter succedant? A. Quia tale feudum absolutè est hereditarium, tam quoad successores quàm succedendi qualitatè, lib. 2. F. 1. 18. per not. ab Ifern. in c. 1. S. hac quoq; n. 6. de success. feud. & in c. 2. n. 18. qui success. teneantur. Curt. in tractat. feud. p. 1. quest. 8. n. 119. & cons. 1. n. 12. Covarr. Variar. resolut. 2. c. 18. Geyl. lib. 2. obs. 154. n. 9. Iacobin. in verb. & quibuscumq; Brun. cons. feud. 9. & 10. Rosenth. in synops. feud. 2. conclus. 23.

62. An feudo ita alicui dato, pro se & heredibus suis, für sich vnd seine Erben / foemina cum masculis succedant? Negativam amplectimur, cū Dn. Vult. 1. F. c. 8. n. 25. Fachin. lib. 7. controvers. juris C. 3. & 4. Rosenth. in synops. c. 2. conclus. 24. Ias. in pralud. di. 70. 15. Dec. cons. 183. n. 3.

63. An in feudo franco foeminae succedant? A. c. 104. lib. 2. F. Vult. 1. F. c. 9. n. 41.

64. An naturales liberi in feudo succedant? N. per S. naturales, ubi Hortom. & Comm. Feudista. 2. F. 26. Ardizo. c. 133.

65. An Legitimati per subsequens matrimonium? A. per l. Cum quis, C. de natural. lib. & c. tanta vis, Extra, qui filij sunt legitim. Et quoniam non invenitur correctum nec immutatum jure feudali, jus commune servandum, per regulam ab Oberto traditam, 2. F. 1. Geyl. lib. 2. obs. 141. Myns. cent. 5. obs. 42. Pistor. lib. 2. quest. iur. part. 2. quest. 41. Rosenth. in synops. feud. c. 7. conclus. 34.

66. An exheredati? A. Hi enim retinent feudum successionem, Et quidem in feudo pactionato indistinctè, sive justè sive injustè: in hereditario autem si injustè exheredati sint, arg. c. 1. in pr. 1. F. 8. Rittersh. c. 15. n. 5. Rosenth. c. 7. conclus. 10. n. 8. Ardizo c. 137. S. sed adhuc queritur.

67. Soli fratrum liberi existentes, An in capita vel in stirpes succedant? prius A. Ex Constit. Caroli V. generali in Comitibus Spirensibus Anno 1529. promulgatâ, & l. 1. S. ult. ff. si pars heredit. petat. Clar. quest. 75. n. 2. Myns. Cent. 3. obs. 94. Zas. 1. Respons. c. 7. Hortom. in quest. Illustr. quest. 14. Duar. de feud. c. 11. n. 14.

68. An foemina semel exclusâ à successione feudi, filij ex eadem nati quoque sint exclusi? A. lib. 1. F. 1. S. hoc autem notandum,

exandum, & 1. 8. lib. 2. F. 11. vers. proles enim: Zasius part. 8. n. 59. Rosentb: in synops. feud. c. 7. Conclus. 109.

69. An foemine etiam a successione pignoratitij feudi arceantur? A. Rigore juris inspecto, not. Rosenthal c. 2. conclus. 77. n. 3.

70. Si foemina feudum sibi suisque filiis acquisiverit, für sich vñnd ihre Söhne/ An tali feudo & filie succedant? N. Quia filiorum appellatione in materia feudali non continentur filiae, c. 1. in pr. & §. 2. lib. 1. F. tit. 8. c. 1. tit. 11. lib. 2. F.

71. Si statutum foeminas habiliter, ut primò genitus, vel primò genita succedat: An foemina magis propinqua excludat masculum remotiorem? Cum Rosenth. c. 7. conclus. 41. n. 14. in contrariam ut tutiorem potius videtur descendendum sententiam.

72. An foemina semel a successione feudi per masculum remota; mortuo masculo admitti possit? A. per c. 1. de eo qui sibi vel suis hered: 2. F. 7. & c. 1. § filia verò, tit. 8. lib. 1. F. Myns. cent. 5. obs. 47. Clar. de § feudum, quest. 80.

73. An foemina semel admissa perpetuò censeatur admissa, etiamsi masculus postea supervenerit? A. per l. 11. ff. de R. I. Fachin. lib. 7. contr. c. 41. Schn. part. 6. c. 2. n. 48. Cardin. Paris. cons. 22. n. 24. lib. 7.

74. An pater pro filia feudum in dotem dare possit? N. de rigore juris, c. 1. § donare, 2. F. 9. Ardizo c. 120. Zas. p. 9. n. 49. Brun: cons. feud. 114. n. 86. Myns. cent. 4. obs. 86. Boni tamen hereditarijs nullis extantibus tam ab agnatis, quam a domino ex feudo deberi dotem ex æquitate receptum est, arg. § mutus, tit. 6. lib. 1. F.

75. Clericus seu monachus factus, in feudo succedere non potest: desinit namq; miles seculi, qui miles factus est Christi. § qui Clericus, tit. 26. lib. 2. F. cum gloss. ibidem bona. Zas. p. 5. n. 71. & seqq. Myns. cent. 5. obs. 48. & c. 1. de vasallo milite qui arma. 2. F. 21. Quid si pœnitentia ductus (anno sc. probationis nondum finito) vitam clericalem deseruerit: An admittendus? A. Quia maturæ pœnitentiæ semper venia datur. Curt. p. 1. memb. 2. tertio part. princ. n. 24. cum seqq.

76. An surdus, mutus, cœcus, claudus, Itemque qui

B 3 manum

77
manum debilitatam, aut aliud membrum ad servitia præ-
standa naturâ habeat inutile, in feudo succedere possit?

N. c. 11. §. mutus, 1. F. 6. & c. 1. lib. 2. F. 36. aliâs si non planè inidoneus est,
adfirmamus, per Zas. p. 5. n. 71. & p. 8. n. 68. Horrom. disp. feud. c. 14.

77. Si statuto primò genitus præcisè ad sceptrum vocce-
tur, & naturâ inhabilis sit, An Dominus sive Rex excluso
co aptiorem ex cæteris eligere possit? A. propter subdito-
rum commodum & salutem: modò jam non sit in potestate
major talis, ac vitium saltem sit temporarium: tùm enim ei
coadjutorem dandum putat Aluarot: p. c. grandi, de supplenda ne-
glig. Cleric. in 6.

78. An vasallus præcisè in sua propria personâ servitia
domino præstare cogatur? N. Nisi certis exceptis casibus, per S. fir-
miter: cum gloss. ibid. verb. alium pro se. tit. 55. lib. 2. F. Zas. part. 5. n. 71.

79. Si vasallus sit clericus (sc. quo ad novum feudum ad-
quirendum, hoc enim accipere potest à sciente eum clericum
esse) per ea quæ not. Schn. p. 3. n. 105. & maxime si sint Clerici cum
dignitate. Vtrùm in propria persona servitia militaria præ-
stet? N. Imò prohibetur pugnare, c. Clerici, 23. q. 8. & Clement. 1.
de homicidio. c. unico. lib. 2. F. t. 21. & c. unico, §. fin. 2. F. 40.

80. Si dominus antiquior & junior, unus vel plures,
contra diversos eodem tempore arma moveant, An va-
sallus omnes juvare debeat? A. Antiquiorem in propria per-
sona, reliquos per substitutum, Specular. tit. de feud. §. quoniam, ver.
duodecimo quaritur, & vers. seq. Aluarot. in S. contra omnes, tit. hîc finitur
lex. n. 11. Schneid. in epit. feud. part. 5. n. 17. & 96. Ardizo c. 65. Iacobin. in
verbo, & promiserunt, n. 11. & seqq. Rosenth. in synopsis. c. 6. conclus. 167.

81. Vasallus dominum in bello adjuvare debet, per c. 1.
lib. 1. F. t. 5. 17. 21. & lib. 2. feud. t. 24. §. 2. & t. 28. in pr. sed queri solet,
Utrùm suis, an verò domini sumptibus? post: Aff. per cap. 107.
lib. 2. F. Et maximè si dominus extra territorium bellum gerat,
d. t. 107. idque moribus Germaniæ receptum est, Zas. p. 7. n. 44.
45. 46. & 47. Et Matth. Coler. decis. 82. n. 3. quod vasalli indistincte do-
mini sumptibus serviant, Auff des Leben Herren Sutter/oder jümliche
ynd

vnd gewöhnliche Befoldung/oder Vnderhaltung/ pulchrè Iacobin d. d.
verb. n. 1. S. 2. & 3.

24

82. An vasallus domino hæretico, (a) bannito, (b) excommunicato (c) servire teneatur? N. (a) cap. fin. extra, de hæretic: (b) 2. F. 28. Communis enim omnium hostis efficitur & civiliter pro mortuo habetur (c) c. excommunicato, & seqq. 11. 9. 3. Rosenth. in synopsis. feud. cap. 8. concl. 48. Iacobin. d. loco, n. 30.

83. An nobilis emens bona paganica, Bawren Güter / subjecta servitiis, vulgò Frendienst / aut aliis contributionibus obnoxia, ab iis liber & immunis sit? N. arg. l. 10. ff. de R. I. Quippè in specie id ab ipso inpetrandum est: aliàs res semper transit cum suo onere in quemcumque possessorem.

84. An vasallus dominum egentem, non sufficientibus bonis feudalibus, de suo patrimonio alere teneatur? N. Iacobin. in verbo, qui quidem Investiti, n. 78. Clar. quest. 23. Rosenth. in synopsis. c. 8. conclus. 52.

85. An vasalli collectam domino præstare teneantur? N. Nisi consuetudo, conventio, præscriptio, aut necessitas aliud suadeant, cujusmodi sunt collectæ quæ propter bellum Turcicum imponuntur. Reichs Abschied / de Anno 1544. S. vnd Insonderheit. Rosenth. d. c. 8. conclus. 50. cum seqq. Myns. cent. 5. observat. 29.

86. An dominus evictionem vasallo, sive ignorans sive sciens eum de re aliena investiverit, præstet? A. c. unico. in pr. 2. F. 9. & c. un. 2. F. 25.

87. An dominus vasallo, qui sciens rem alienam acceperit, neque expresse de evictione sibi prospexerit, eam præstare teneatur? N. per d. c. unic. in pr. cum gloss. 2. F. 8. & s. 80.

88. An dominus rem in feudum concedens cum clausula, salvo jure aliorum, Wir verleihen ihme diß Gut So viel wir daran durch Recht zu verleihen haben / ab evictionis periculo tutus sit? A. Quia hac conditione fides ejus satis purgata est.

89. An feudi recognitio & renovatio investituræ adeo neces-

NE necessaria sit, ita ut ea omiſſa, amittatur feudum? A. c. 90
fuit prima cauſ. benef. amit. 2. F. 24. & 55. Roſenth. in ſynops. c. 6.
concl. 53.

90. Cùm petere hanc inveſtituræ renovationem à domino
ſuo vaſallus teneatur, perplexa & nodosa quæſtio hîc moveretur,
Si dominus plures reliquerit liberos pro indiviſo feudum
tenentes, nûmquid à ſingulis petenda eſt renovatio? In
hac difficultate, ſententia exiſtimantium, ab uno omnium no-
mine petendam eſſe, magis arridet, per c. 1. S. præterea ducatus. 2.
F. 55. & r. 77. Idquè etiam quotidiana obſervat praxis: Roſenth. in
Synops. c. 6. concl. 62.

91. An mulieres, in caſibus quibus ſunt feudi capaces,
ad petendam inveſtituram non minùs quam mares ſunt
obligatæ? A. per c. 1. S. filia, ibi, inveſtitura fuerit facta, 1. F. 8. Roſenth.
c. 6. concl. 58. & arg. tit. 7. lib. 2. F. & per text. generalem in S. præterea ſi
quis, tit. 55. lib. 2. F. Vbi Bald. Alvarot. n. 3. Laudens. n. 4. & alij ex parti-
cula ſi quis, ſub quâ etiam ſi qua contineatur, arg. l. 3. S. 1. ff. de negot. geſt.
l. 1. ff. d. v. S.

92. An feudi renovatio formâ & pactis primæ inveſti-
turæ per omnia obſervatis fieri debeat? A. arg. c. 1. S. 3.
Quid ſit inveſt. 2. F. 2. & per text. in f. c. un. tit. 49. lib. 2. F. Curtius p. 2.
membr. 2. de feud. Laicor. n. 44. quæſt. 7. Brun. Conf. 1. & 29. Iacobin. in
verb. dictiq. vaſalli promiſerunt, n. 13. Sylvan. quæſt. 38. n. 3.

93. An vaſallus aliquem ſubinfeudare poſſit inſcio &
invito domino? A. 2. F. 9. S. ſi verò. d. lib. 2. F. 34. S. ſimiliter.
Hiſce interim tribus concurrentibus, I. ut æquali det, 2. F. 34. S.
2. II. ut eâdem quâ habuit lege & conditione det. 2. F. r. 48. 89.
III. Ut non in præjudicium domini det. 2. F. 55. S. callidis. S. ſi ve-
rò, tit. 9. lib. 2. F. & S. beneficium, cum gloſſ. bona, tit. 26. eod. lib. 2. F. not.
Schneid. p. 3. n. 84. Ardizo in ſumma c. 15. Roſenth. in ſynops. 9. concl. 55.
& ſeqq.

94. An vaſallus tranſigere de feudo poſſit? A. per S. ſi va-
ſallus, de benefic. 2. F. 26. & tit. 43. dummodò bona fide & proba-
bili litis timore tranſigat, & de jure ſuo, non domini directo,
ſed in præjudicium agnatorum, per Iacobin. ad verb. & cum pacto. n.
7. 8.

7. §. 11. in fin. & seqq. Rosenth. in synopsis: c. 9. concl. 19. & seqq.

242

95. An locare? A. modò non sit fraudulosa, 2. F. 9. S. donare, Iacobus d. loco n. 13.

96. An vasallus de feudo testari possit? N. Et nè pro anima quidem, feud. lib. 1. t. 8. d. S. donare. Nisi his quatuor concurrentibus. I: Si feudum acceperit pro se & quibuscumq; vel quibus dederit. II. Ex consensu domini. III. Agnatorum in feudo antiquo, IIII. aut ex consuetudine loci disposuerit. Ardz. c. 24. Rosenth. in synopsis. c. 9. concl. 8. & 30. cum seqq. Tum enim & alienare poterit tanquam feudum hereditarium, Rosenth. in synopsis. c. 9. conclus. 50. Rittershus. c. 12. q. 6.

97. Vasallus feudum non potest donare, textus est in c. 1. S. donare, 2. F. 9. Rosenth. d. cap. 9. concl. 8. Nobilis tamen hinc questio exurgit, An feudum licitè donatum, liberis postea susceptis, beneficio l. si unquam: 8. C. de revoc. donat. revocari possit? Quod pro equitate Affirm. nè quod liberis ex voluntate domini debetur primariò, extra ordinem largiatur extraneis.

98. An vasallus feudum venditum, poenitentia ductus, tradere nolens, & se ob poenam non posse asserens, auctoritate iudicis & actione ex empto compelli possit ad rei traditionem? N. sed solùm ad interesse, arg. S. si vasallus feudum, 2. F. 26. l. 11. S. 2. ff. d. act. empti, not. Rosenth. in synopsis c. 9. concl. 97.

99. An res pecuniã ex feudo vendito empta, feudalis erit? N. arg. l. 6. C. d. R. V. Rosenth. in synopsis: c. 4. concl. 11.

100. An dominus invito vasallo jus suum directum vel alienando, vel oppignorando in alium transferre possit? N. per S. præterea, 2. F. 55. S. ex eadem, de lege Corradi. Rosenthal. d. c. 9. concl. 52. Premente tamen summã necessitate, eum hoc facere posse, Cum Dn. Vult. c. 10. n. 71. Affirmamus.

101. An vasalli in feudo successor, obligatus sit ad debita à defuncto facta persolvenda? N. Nisi de fractibus eius anni quo mortuus est vasallus: & nisi defunctus filium reliquerit, qui in feudo succedat, ad eòq; feudum hereditarium sit. 6. un. 2. F. 45. gloss. bona ibid. in verbo aut Vtrumq;: fac. l. cum à matre, C. d.

C R. V.

475 R. V. l. 2. ff. d. V. O. l. Seia, ff. de evict. Curr. un. in tract. feud. in 1. p. quest.
8. Zas. p. 8. n. 15.

102 An dominus feudum illicitè à vasallo alienatum, quovis tempore, nullâ obstante 30. vel 40. an; præscriptione, revocare possit? A. per c. 1. r. 40. & cap. Imperialem 2. F. 55. 83. & 87. utpotè Constitutione novissimâ. Quamvis Rosenth. in synopsis. c. 9. concl. 103. 125. & 132. & alij ad dd. text. videantur resistere, per S. præscriptione, tit. 9. d. lib. 2. F. Verba textus sunt clara, & habent evidentem rationem.

103. Hoc loco non incommodè quæritur, Si dominus mortem obeat, antequam declaraverit animum suum de revocando illicitè alienato feudo, An hæredi ejus facultas repetendi feudum permittatur? Affirmat: arridet, per c. 1. lib. 2. F. r. 44. & 55. S. callidis. Nam defunctus omne jus suum ad heredes transmittit, l. hereditas, d. R. I. Rosenth. in synopsis: c. 9. conclus. 127.

104 Si vasallus feudum domino consentiente, dissentientibus verò agnatis, quorum interest, vendiderit: an jure προσημύσεως alienatio revocari possit? A. c. 1. S. porro. 2. F. 9. c. 1. S. sed etiam res, 2. F. 3. Rosenth: in synopsis: c. 9. concl. 128. & seq.

105. An revocationi locus sit etiam si in isto loco aut provincia ubi feudum situm est, jus retractus in aliis rebus non sit in usu? A. Rosenth. c. 9. concl. 86. n. 3. & concl. 87. n. 2.

106. Si vasallus pro elocandis filiabus, vel maritandis sororibus, pecuniâ mutuò sumisset & feudum oppignorasset, non consentientibus agnatis, an hoc casu agnati tam ad reluitionem quàm pretij refusionem sint obligati? A. ijs enim ex æquitate deficientibus bonis hereditariis, ex feudo dos est constituenda, eleganter Hartm. Pistor. lib. 2. q. 37. & 38. n. 41. Koppen: decis. 54. n. 84. & 87.

107. An necesse sit, ut revocare volens tempore alienationis factæ proximior sit; an verò satis si tempore revocationis nemo sit qui ipsum antecedit? Post: Aff. per text. c. 60

243
6. de alienat. feud. paterni, 2. F. 39. in verbo, quandoq; reversurum. Vult: 1. F. 6.
11. n. 100. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 6. n. 35 & 44. Zas. p. 9. n. 23.

108. Si alienationi agnati sint præsentes, & quod geritur sciant, intelligant, nec contradicant aut protestentur: an pro tacitè consentientibus habeantur? N. Nisi dolosè tacuerint, quod ex dubio non præsimitur. per Rosenth. in synopsis. t. 9. concl. 114.

109. Si agnatus à venditore requisitus, feudum emere recuset: an hoc ipso consensisse præsumat? N. Rosenth. c. 9. concl. 78. n. 1. Hartm. Pistor. lib. 2. q. 7. n. 6.

110. An actio quæ ex feudo oritur, Beneficiaria, ex moribus, ex lege, condictio ex lege, vel præscriptis verbis appellanda? prius Aff. Cum enim contractus feudalis nominatus sit, propriam & nominatam actionem producat necesse est: not. Curt. p. 1. quest. 9. & 11. in fine. Iason. in prælud. foudal. n. 3. Zas. p. 1. n. 5. quamvis diverso respectu & hisce actionibus uti possit dominus, not: Oldendorp. de act. benefic. post. n. 13. Rosenth. in synopsis. c. 12. Concl. 6. 7. 8. & seqq.

III. An etiam Actio ex l. Diffamari C. de ingen: & manumiss. tam adversus dominum feudum amissum esse jactantem, quàm adversus alium feudi possessionem ad se spectare proclamantem, locum habeat? Quæritur: Et propter nimiã hujus remedij generalitatem affirmamus, Myns. cent. 3. obs. 78.

112. An quandoq; vasallus vel dominus prætermittis actionibus vel aliis legitimis remediis ad arma convolare, & per modum deprædationis jus suum impunè promovere queant? Affirmare videtur Obert. in cap. de milite vasall: qui contumax, in f. 2. F. 22. Verùm extra crebras præmissas admonitiones id simpliciter non permittitur, per d. t. 22. lib. 2. F. & abhorrent ab hoc ausu temerario saluberrimæ nostri temporis Imperij Constitutiones, Von selbs Gerichten/ Reichs Abschied de Anno 1495. Item der auffgerichte Landt: vnd Religions Fried.

113. Dominum judicem esse ratione feudi inter duos vasallos controversiã ortã, extra omnem dubitationem est, per text.

Imperialem. S. praterea si inter. 2. F. 55. c. un. tit. 18 lib. 1. F. cum gloss. ibid. Rosenth. in synopsis. c. 12. concl. 31. Sed quaeritur, An absente vel defuncto domino vices ejus gerens sive administrator jurisdictionis frena gubernare possit? A. modo absolute & sine ulla limitatione constitutus sit, Aurea Bulla Caroli IV. sub tit. de jure Comit. palat. Rhen. & Ducis Saxon.

114. An dominus minorennis judex esse possit? A. modo 18. compleverit annum: facite egregie Aurea Bulla Caroli IV. sub tit. de success. princip. Elector. De electorum isto anno imperio ad eundo.

115. An foemina feudum tenens judicis munere fungi possit? A. Ratione superioritatis, & si animi ingeniique doctes sexus imbecillitatem suppleant, per text. in cap. dilecti, extra, de arbitr. & gl. in l. fin. C. de recept. arbitr.

116. Si inter dominum & vasallum lis oriatur, per pares curiae dirimatur, textus est d. c. Imperialem d. S. praterea, 2. F. 55. & c. unic. lib. 2. F. tit. 10. Quaeritur, An etiam tunc quando dominus superiorem non recognoscit? A. c. 1. S. sententia, vers. & si qua controversia, de pace Constantia: not. Rosenth. in synopsis. c. 12. concl. 16.

117. An & in feudo ligio pares curiae judices esse queant? A. per Rosenth. d. c. 12. concl. 18. in fine.

118. Si vasallus actor sit, nec velit quosdam ex paribus sed totam curiam judicare: dominus vero Reus contrarium malit: scilicet non omnes pares judicare, Cujus voluntas attendenda? Domini, per c. un. 2. F. 16. ibi, quem aut quos voluerit & vasallus similiter hoc faciat secundum numerum a domino comprobatum, Rosen. c. 12. concl. 19.

119. An controversiae feudales ex peculiaribus investiturae pactis decidendae sint? A. per c. 1. S. 3. 2. F. 2. c. 1. ubi Alvarot. n. 2 t. 18. d. lib. 2. F. facit l. contractus, de R. l. Geyl. 2. de pace publ. c. 13. n. 4. & 5.

120. Procuratores dati ad civiles causas, an speciali mandato opus habeant ad hoc, ut legitimi in causis feudilibus censeantur? Non placet negativa Rosenth. concl. 10. n. 76. propter diversa judiciorum genera, quae inter negotia civilia, & feudalia diserte constituuntur. Quamvis stylus camera aliud observet.

Si

244
121. Si dominus feudi ad instantiam vasalli pares curiarum nominare nolit, an causa ad Cameram ex capite denegatae justitiarum devolvi possit? A. Rosenth. c. 12. q. 8 n. 26. & 27.

122. An processus judicialis juris feudalis conformis sit juri civili? Disting. partim conformis est, partim peculiaris. vide Rosenth. in synops. c. 12. concl. 45. usq; ad finem cap. Iacobin. ad verb. & dicti vasalli & c. n. 38.

123. Dominus vasallum in jus vocare potest, absq; speciali Magistratus concessione, Vult. lib. 2. Jurisp. Rom. c. 28. An verò vasallus quoq; sine speciali veniæ impetratione dominum possit in jus vocare, controversi juris est quæstio? Affirm. hodiè Comm: approbata est: quamvis interim non peccet, si modestiorem se gerat. arg. l. generaliter. ff. de injus voc.

124. Si vasallus post trinam citationem factam non venerit, An hoc casu statim feudum omnimodò amittat? N. per text. c. 1. v. sed si, cum gloss. opt. ibid. 2. F. 22. & l. 8. S. 3. C. de prescript. 30. vel. 40. ann. Rosenth. c. 10. concl. 41.

125. An juramentum calumniæ in causis feudalibus (ut in civilibus, t. C. de juram. Calum.) indistinctè præstandum sit? N. c. unico, S. in quib. 2. F. 33. Rosenth. d. c. 12. concl. 49.

126. Quid sentiendum si altera pars velit præstare hoc jusjurandum Calumniæ, an tùm cogetur altera? Non puto, per c. in quib. tit. 33. lib. 2. F. & per ea quæ tradit Herm. Vult. lib. 2. Feud. c. 3. n. 7. & Rosenth. de concl. 49. Iacobin. in verbo, & dicti vasalli, n. 25.

127. Si duæ investituræ sibi invicem proferantur contrariæ: Vtrinàm erit standum? Priori. Hæc enim radix est, origo, & fundamentum primum, secundùm quod omnia regulanda & terminanda sunt in controversijs feudalibus. S. fin. tit. 18. ubi Alvarot. n. 2. lib. 2. F. Rosenth. c. 6. conclus. 124.

128. Testes numero quinque Constitutio Henrici Imperat. lib. 2. F. t. 57. ad probationem exigit. Quæritur. An præcisè in omni probatione investituræ tot testes requirantur? N. per c. 1. S. si quis, vers. nisi per duos pares, 1. F. 26. & lib. 2. F. t. 2. 7. S. 2. vers. sitres: Dicta Constitutio procedit quando agitur de proba-

C 3 tione

129. An Instrumentum investiture, quod nonnulli bre-
vetestatum nuncupant, carens subscriptione trium vel
quatuor parium curiæ, in controversiis feudalibus vim ul-
lam probandi habeat? N. per. c. 1. qui testes sunt neces. & tit. seq. 33.
6. 1. tit. 2. lib. 2. F. & tit. 4. lib. 1. F.

130. An editionem Instrumentorum, non in iudicio
tantum, sed etiam extra iudicium vasallus domino peten-
ti, & vice versa dominus vasallo facere teneatur? A. per l.
Titius heres 48. ff. d. act. empti: prolixè Rosenth. c. 8. concl. 59.

131. Delato jurejurando à iudice vasallo, jurare debet cum
duodecim Sacramentalibus: cum sex parentibus: cæteros si
vult habeat extraneos, per text. c. 1. de contro: inter. dom. & fidel. 1. F.
10. & 26. S. si quis, & lib. 2. F. t. 33. Quæritur. Si vasallus sanguine
junctos non habeat, aut habere nequeat, Nûm & extranei
admittendi? Omnino, glos. ibidem ad verb. parentibus. & ad verb. si vult.
d. t. 33. & arg. l. 7. ff. de testibus. Rosenth. in synopsi c. 12. concl. 69.

132. Præsumptionibus in controversiis feudalibus locum
tribui certum est, per gloss. ad c. unic. verbo, pronunciatum, in pr. tit. 11. lib.
2. F. Sed Nûm in dubio feudum antiquum potius quam no-
vum præsumi debeat? Prius affirm. per text. in d. c. un. S. si verò do-
minus, 2. F. 11. & c. unic. vers. item placet, lib. 2. F. t. 15. & t. 26. in pr.

133. An etiam ex libris domini / Auß des Herren Lagen oder
Schoß Büchern in dubio res feudalis præsumi possit? A. ad-
hibita tamen animadversione duplici circa libros, qua de Ro-
senth. c. 12. conclus. 14. n. 49.

134. Appellatione, quæ gradatim fieri debet, suspendi inter-
dum latam sententiam, Legistæ docent: idem & in feudis obti-
net, Quæritur. Si dominus feudi fuerit Episcopus, Dominus
verò superior secularis, an nènihilominus ad dominum il-
lum superiorem possit fieri appellatio? Omnino hoc rectè statuit
Rosenth. c. ult. concl. ult. n. 4. & in synops. c. ult. concl. 73. fac. not. per Iacobin.
dd. verb. & disti vasalli, num. 3. & 36.

135. Appellatione intermissâ sententia transit in rem
ju dica-

judicatam, atq; executioni mandatur: Sed dubitatur, quis eam exequi debeat? Resp. Cum Rosenth. c. ult. quod eam quandoq; iudex ordinarius: quandoq; pares curiæ: quandoq; dominus feudi exequi possint. Idem tradit in synopsis. d. c. ult. concl. penult.

136. Dubitatur. Utrûm culpæ seu delicta per quæ feudû amittitur, certâ regulâ comprehendi possint? Negantibus ad stipulamur, lib. 2. F. 24. Non tamen ideò concedimus in Judicis arbitrio libero causas ejusmodi positas esse: nec enim ex omni vasallus ingratitude privatur feudo, S. predictis modis, ad finem: d. t. 24. lib. 2. F. not. Laud. in S. ult. n. 7. tit. 55. lib. 2. F. Hanner. lib. 3. c. 10. Duar. c. 14. n. 24. tex. in cap. unic. t. 23. & in S. illud, d. tit. 24. lib. 2. F. Rosenth. c. 10. concl. 5. & 7.

137. Maximi momenti quæstio est: Si vasallus dominum in adulterio uxoris suæ deprehensum occiderit, an nê feudo privandus? Negativam probare possumus, arg. l. 24. ff. ad. l. Iul. de adult. cum similibus.

138. Non ineleganter quæritur, Si vasallus domini uxori, matri, sorori, &c. osculum dederit, an ob id feudum amittat? A. modò turpe & luxuriosum fuerit osculum, & consuetudo Regionis non ferat. per cap. Item si fidelis, ibi, turpiter lusserit, cum gloss. bona, tit. 5. lib. 1. Feud. Rosenth. in synopsis. c. 10. concl. 54.

139. Utrûm vasallus feudum amittat occidendo patrem suum spirituale? N. Stricto jure feudistico.

140. Utrûm ob nimiam sævitiam in subditos? A. lib. 2. F. 27. S. 7. ibi, beneficium inornatè tractaverit: primû tamen moneri debet talis vasallus ac solet, etiam per Cam. Imp. quæ ad preces subditorum monitorium in eum emittit, ut à sævitia desistat: text in tit. 22. lib. 2. F. Rosenth. in synopsis. c. 10. conclus. 85.

141. Pulchra Quæstio est: Si duo fratres possident feudum commune, alter dominum in bello deserat, alter verò persistat. Nûm fratris persistentia levabit desertorem à feudi privatione? N. Exceptis quibusdam casibus, Rosenth. in synopsis. Feud. c. 10. concl. 9. & 20.

142. Utrûm vasallus dominum suum cum proprio suo in-

interitu iuvare teneatur? N. Nam vasallus salutem suam do-
mini postponere non debet. gloss. 1. in pr. tit. 5. lib 1. F. Clar. quest. 21.
u. 1. Ardizo c. 62. Curt. p. 4. n. 8. Rosenth. d. c. concl. 11.

143. An vasallus fructus tam industriales, quam natu-
rales non solum extantes, sed etiam perceptos & percipi-
endos, feudo culpa amisso restituere cogatur? A. arg. S. & si
beredit. Inst. de off. jud. Rosenth. c. 10. concl. 42. n. 24. & 31.

144. Utrum vasallus eos fructus quos ante amissum
feudum percepit restituere cogatur? N. Sed pleno jure su-
os indistinctè facit. per l. 48. ff. de acqui. Rer. dom. Nisi fructus immaturos
contra consuetudinem loci dolo & fraudulenter colle-
gerit. Rosenth. c. 10. concl. 42. n. 27. & 28.

145. Coronidis loco illam Quæstionem adjicere placuit:
Si inter dominum & vasallum convenerit, Nè vasallus
ultra certum & designatum modum, vel ut nullas faciat
Impensas, ipseque postea fecerit, Utrum deduci facta feudi
devolutione queant? N. Nisi majores impensas necessariò facere co-
actus fuerit, tum enim absolutè in bona fide est, arg. l. si quis inficiatus ff. de posi-
ti, l. planè ff. de hered. petit. l. domum 5. C. d. R. V. & l. hos qui, C. de Alluvion.
Rosenth. c. 10. concl. 43. n. 79. cum seqq.

Moniti meliora sequemur.

ULB Halle
004 486 080

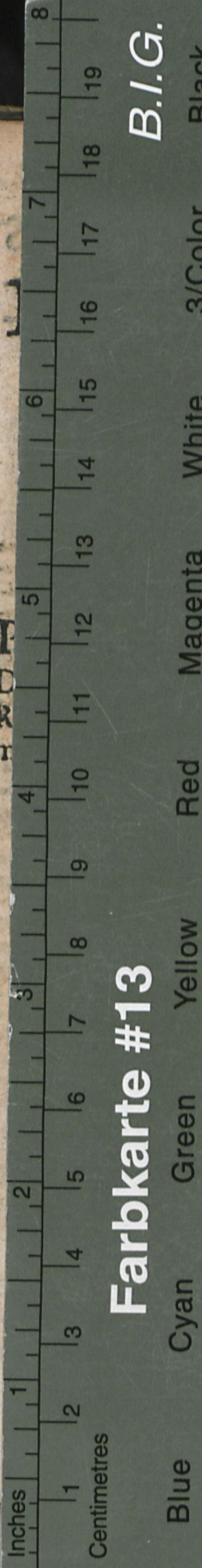
3

KOM

Farbkarte #13

B.I.G.

...NES
...SA FEV.
...IA, HINC
...PTAE,

234.

25

1612, 2.

...mentia

...IJ GRATIA,
...AESIDIO CLA-
...ISSIMI VIRI DO-
...I. D. Professoris pan-
...eberrimi, & pro tem-
...fimi, præceptoris
...endissimi.

...US CRAIN-
...m Studiosus,

...O B R I.

...N AE,
...es Carolus.

...XII.